ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 28. februára 2008 *

Vo veci C-446/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 13. októbra 2006 a doručený Súdnemu dvoru 31. októbra 2006, ktorý súvisí s konaním:

A. G. Winkel

proti

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh a P. Lindh (spravodajkyňa),

* Jazyk konania: holandčina.

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Winkel osobne,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. M. Wissels, splnomocnené zástupkyne,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a A.-L. During, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Erlbacher a M. van Heezik, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. decembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 písm. f) nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom (Ú. v. ES L 160, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 1512/2001 z 23. júla 2001 (Ú. v. ES L 201, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 194, ďalej len „nariadenie č. 1254/1999“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Winkelom a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Ministerstvom poľnohospodárstva, prírody a kvality potravín, ďalej len „ministerstvo poľnohospodárstva“) vo veci zamietnutia zo strany ministerstva poľnohospodárstva poskytnúť pánovi Winkelovi prémiu na dojčiace kravy za niektoré kravy z dôvodu, že nespĺňajú podmienky, ktoré vyžaduje vnútroštátna právna úprava.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Nariadenie č. 1254/1999

3 V článku 3 písm. f) a g) nariadenia č. 1254/1999 sa pojmy „dojčiaca krava“ a „jalovica“ definujú takto:

„f) dojčiaca krava je krava z mäsového plemena alebo krava, ktorá pochádza z kríženia s mäsovým plemenom a zo stáda určeného na chov teliat na produkciu mäsa;

g) jalovica je samica hovädzieho dobytka, od veku ôsmich mesiacov, ktorá sa ešte neotelila.“

4 V článku 6 ods. 2 prvom a piatom pododseku, ako aj v odsekoch 3 a 7 nariadenia č. 1254/1999 sa stanovuje:

„2. Prémia za dojčiace kravy sa poskytuje producentovi:

…

za predpokladu, že po dobu aspoň šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti chová dojčiace kravy, ktorých počet sa rovná aspoň 60 % a jalovice, ktorých počet sa rovná aspoň [najviac — *neoficiálny preklad*] 40 % počtu, za ktoré požadoval poskytnutie prémie.

…

Na účely určenia počtu zvierat… za ktoré vzniká nárok na prémiu, či už ide o stádo mliekového dobytka alebo dojčiacich kráv, sa vychádza z individuálneho

referenčného množstva odberateľa, ako ho definuje článok 16 (3) nariadenia Rady (ES) č. 1255/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi produktmi [Ú. v. ES L 160, s. 48; Mim. vyd. 03/025, s. 366] a z priemernej dojivosti.

3. Nárok producentov na prémiu sa obmedzuje uplatňovaním individuálneho hraničného počtu, ako ho definuje článok 7.

…

7. Komisia v súlade s postupom, ktorý ustanovuje článok 43, prijme podrobné pravidlá na uplatňovanie tohto článku, a to predovšetkým pravidlá týkajúce sa definície pojmu dojčiaca krava, na ktorý sa odvoláva článok 3, a určí priemernú dojivosť."

Nariadenie (ES) č. 2342/1999

5 V článku 14 nariadenia Komisie (ES) č. 2342/1999 z 28. októbra 1999, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia č. 1254/1999 týkajúce sa prémiových systémov (Ú. v. ES L 281, s. 30; Mim. vyd. 03/026, s. 396, ďalej len „vykonávacie nariadenie"), sa upresňuje pojem „kravy plemena na mäso":

„Kravy hovädzích plemien uvedené v prílohe I k tomuto nariadeniu sa nebudú považovať za kravy plemena na mäso uvedené v článk[u] 3 [písm.] f)… nariadenia (ES) č. 1254/1999."

6 V zmysle článku 45 tohto nariadenia prijmú členské štáty všetky vhodné opatrenia potrebné na zabezpečenie riadneho uplatňovania tohto nariadenia.

Nariadenie (ES) č. 2419/2001

7 V článku 38 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11; Mim. vyd. 03/034, s. 308) sa stanovuje, že ak sa na základe kontroly zistia nezrovnalosti, požadovaná pomoc sa zníži alebo bude dokonca vylúčená.

8 V článku 41 tohto nariadenia sa stanovuje, že v každom prípade je možné zohľadniť vplyv takých prirodzených okolností, akými sú smrť zvieraťa v dôsledku choroby alebo po nehode, za ktorú farmár nemôže byť zodpovedný. V článku 48 uvedeného nariadenia sa okrem iného stanovuje, že sa zohľadňujú prípady vyššej moci a výnimočných okolností.

Vnútroštátna právna úprava

9 Pojem „dojčiaca krava“ sa definuje v článku 1 písm. p) nariadenia o prémiách Spoločenstva za zvieratá (Regeling dierlijke EG-premies), v znení zmenenom a doplnenom rozhodnutím z 30. júla 2002 (Stcrt. 2002, č. 143, s. 10, ďalej len „holandská právna úprava“), takým istým spôsobom ako v článku 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999.

10 Podľa článku 6 ods. 1 písm. d) holandskej právnej úpravy v znení, ktoré bolo účinné do 2. júna 2003, sa prémia poskytuje producentom iba na dojčiace kravy, ktoré sa v priebehu predmetného roka aspoň raz otelili, ak ich teľatá zostali v stáde aspoň štyri mesiace po svojom narodení.

11 Od 2. júna 2003 bol článok 6 ods. 1 písm. d) holandskej právnej úpravy zmenený takto:

„Prémia sa poskytne producentovi iba na dojčiace kravy, ktoré sa otelili aspoň raz v priebehu obdobia, ktoré začína plynúť dvadsať mesiacov pred začatím obdobia na podanie predmetnej žiadosti a končiace sa celé štyri mesiace po tomto dátume, ak teľatá zostali v stáde aspoň štyri mesiace po svojom narodení."

Skutkový stav vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Pán Winkel podal žiadosť o prémiu na sedem dojčiacich kráv za roky 2002 a 2003.

13 Pokiaľ ide o rok 2002, ministerstvo poľnohospodárstva najprv vyhovelo žiadosti pána Winkela a vyplatilo mu prémiu vo výške približne 1 300 eur, neskôr však svoje rozhodnutie zmenilo a pána Winkela požiadalo o vrátenie tejto sumy z dôvodu, že štyri predmetné kravy svoje teľatá nedojčili aspoň štyri mesiace po ich narodení. Ministerstvo poľnohospodárstva pána Winkela v zmysle článku 38 nariadenia

č. 2419/2001 takisto vylúčilo z poskytnutia pomoci vzťahujúcej sa na príjem vo výške takmer 900 eur, pričom táto suma bola započítaná voči pomoci, ktorú mal získať v rokoch 2003 až 2005.

14 Pokiaľ ide o rok 2003, ministerstvo poľnohospodárstva priznalo pánovi Winkelovi prémiu vo výške približne 1 100 eur na šesť dojčiacich kráv. Prémia nebola poskytnutá na jednu kravu z dôvodu, že táto krava svoje teľa nedojčila aspoň štyri mesiace po jeho narodení.

15 Pán Winkel podal sťažnosti proti žiadosti o vrátenie prémie za rok 2002, vylúčeniu z pomoci vzťahujúcej sa na príjem za ten istý rok a zamietnutiu jeho žiadosti o prémiu za jednu kravu za rok 2003. Ministerstvo poľnohospodárstva tieto sťažnosti zamietlo rozhodnutím z 26. októbra 2004, proti ktorému podal pán Winkel žalobu na College van Beroep voor het bedrijfsleven.

16 Tento súd uvádza, že ministerstvo poľnohospodárstva mu predložilo dva dokumenty. Prvým dokumentom je výkladové oznámenie generálneho riaditeľstva Komisie pre poľnohospodárstvo zo 16. decembra 1999, v ktorom sa uvádza, že s výnimkou výnimočných prípadov musia teľatá dojčiacich kráv zostať pri svojich matkách.

17 Druhým dokumentom je správa z 3. júna 2002 toho istého generálneho riaditeľstva, v ktorej sa poukazuje na prieskumy, ktoré vykonali holandské orgány v nadväznosti na kontrolu odborov Komisie. V tejto správe sa uvádza, že takmer 25 % teliat narodených v priebehu roka 2000 zo stáda určeného na chov opustilo stádo skôr ako štyri mesiace po svojom narodení. Odbory Komisie upresňujú, že s výnimkou výnimočných riadne odôvodnených prípadov má na účely priznania prémie na dojčiace kravy ostať každé teľa pri svojej matke aspoň štyri mesiace.

18 Vnútroštátny súd sa v každom prípade pýta, či členský štát tým, že stanoví podmienky týkajúce sa počtu otelení a dĺžky dojčenia na úrovni každej dojčiacej kravy a nie na úrovni stáda ako celku, nezavádza požiadavky, ktoré sú nezlučiteľné s právnou úpravou Spoločenstva.

19 Z týchto dôvodov sa College van Beroep voor het bedrijfsleven rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je právna úprava, ktorá na základe praxe obvyklej pri chove hovädzieho dobytka podmieňuje vznik nároku na poskytnutie prémie na dojčiace kravy tým, že sa krava musí oteliť aspoň raz v období dvadsať mesiacov pred a štyri mesiace po tom, ako začne plynúť lehota na podanie žiadosti, a že teľa smie byť oddelené od predmetného stáda najskôr štyri mesiace po svojom narodení, zlučiteľná s článkom 3 písm. f) nariadenia (ES) č. 1254/1999?

2. V prípade, že odpoveď na prvú otázku bude záporná, ktoré kritériá sa majú použiť na určenie toho, či sú v stáde teľatá určené na produkciu mäsa a ktoré kravy patria do tohto stáda?“

O prvej otázke

Úvodné poznámky

20 Zo spisu vyplýva, že podmienky na vznik nároku na prémiu na dojčiace kravy uplatniteľné v Holandsku sa týkajú jednak počtu otelení a jednak dĺžky dojčenia.

21 Počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje sťažnosť pána Winkela, došlo k zmene podmienky týkajúcej sa počtu otelení. Do 2. júna 2003 sa kravy na účely toho, aby boli kvalifikované ako dojčiace kravy, za ktoré sa žiadala prémia, museli oteliť aspoň raz v priebehu predmetného roka. Od 2. júna 2003 stačí, aby sa predmetná krava otelila raz v priebehu dvoch rokov.

22 Podmienka týkajúca sa dĺžky dojčenia sa naproti tomu nezmenila a stanovuje, že teľatá musia ostať pri svojej matke štyri mesiace po svojom narodení.

23 Prvú otázku je teda potrebné chápať tak, že v podstate smeruje k tomu, či článok 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999 bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje nárok na prémiu na dojčiace kravy podmienkami zodpovedajúcimi praxi obvyklej pri chove hovädzieho dobytka, ktoré stanovujú jednak určitý počet otelení a jednak, aby matka svoje teľa dojčila štyri mesiace po jeho narodení.

Pripomienky účastníkov konania

24 Pán Winkel a Komisia tvrdia, že článok 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999 bráni podmienkam, ktoré sú vymedzené v holandskej právnej úprave.

25 Pán Winkel sa domnieva, že prax obvyklá pri chove hovädzieho dobytka, o ktorú sa tieto podmienky opierajú, je neistá a premenlivá, čo preukazuje aj zmena podmienky týkajúcej sa počtu otelení.

26 Komisia sa v prvom rade domnieva, že definícia uvedená v tomto článku 3 písm. f) má taxatívny charakter a že členské štáty nemôžu pridávať ďalšie podmienky. Ďalej charakter stáda ako dojčiaceho stáda je potrebné posudzovať na úrovni stáda ako celku a nie na úrovni každej kravy. Napokon také podmienky, akými sú podmienky, ktoré zavádza holandská právna úprava, bránia zohľadneniu výnimočných prípadov, keď dĺžku dojčenia alebo počet otelení nie je možné dodržať.

27 Holandská a francúzska vláda majú opačný názor.

28 Holandská vláda uvádza, že predmetné podmienky, predovšetkým podmienku týkajúcu sa dĺžky dojčenia, zaviedla preto, aby zohľadnila kritiku, ktorú vyjadrili odbory Komisie v nadväznosti na kontrolu, ktorú vykonali. Táto vláda okrem toho tvrdí, že podmienka týkajúca sa dojčenia nijako nebráni tomu, aby sa v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 2419/2001 zohľadnili také výnimočné prípady, akými sú nútená porážka, ktorú predpokladá uhynutie teľaťa v dôsledku nehody.

29 Francúzska vláda sa domnieva, že keďže pojem krava zo stáda určeného na chov teliat na produkciu mäsa nie je upresnený na úrovni Spoločenstva, členským štátom prináleží, aby tento pojem definovali, pričom je potrebné zohľadniť ciele právnej úpravy Spoločenstva. Podmienky, ktoré stanovuje holandská právna úprava, sú v úplnom súlade s právnou úpravou Spoločenstva.

Odpoveď Súdneho dvora

30 Na účely odpovede na položenú otázku je potrebné preskúmať znenie článku 3 písm. f) a článku 6 nariadenia č. 1254/1999, ako aj článok 14 vykonávacieho nariadenia s ohľadom na cieľ týchto nariadení a nariadenia č. 2419/2001 o kontrole vyplácania prémií.

31 V článku 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999 sa pojem „dojčiaca krava“ definuje odkazom na dve kritériá. Podľa prvého z týchto kritérií musí ísť o kravu z mäsového plemena, čo sa určuje na základe jej príslušnosti k takémuto plemenu alebo na základe jej pôvodu vychádzajúceho z kríženia s týmto plemenom. Podľa druhého kritéria sa vyžaduje, aby išlo o kravu zo stáda určeného na chov teliat na produkciu mäsa.

32 V článku 6 tohto nariadenia sú vymedzené podmienky na vznik nároku na prémiu na dojčiace kravy a v jeho odseku 2 sa stanovuje, že producent je povinný chovať dojčiace kravy, ktorých počet sa rovná aspoň 60 %, a jalovice, ktorých počet sa rovná najviac 40 % počtu, za ktoré požadoval poskytnutie prémie, a to po dobu aspoň šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti.

33 Ako uviedol generálny advokát v bode 47 svojich návrhov, vzhľadom na toto ustanovenie je potrebné presne vymedziť, čo sa považuje za dojčiacu kravu, aby ju bolo možné odlíšiť od iných kráv, akými sú napríklad dojnice alebo jalovice.

34 V tejto súvislosti sa v článku 6 ods. 7 nariadenia č. 1254/1999 Komisii zveruje úloha stanoviť pravidlá na uplatňovanie prémiových systémov, ktoré sa zavádzajú v tomto článku, a najmä definovať pojem „dojčiaca krava“ vymedzený v článku 3 písm. f) tohto nariadenia.

35 Komisia v článku 14 vykonávacieho nariadenia upresnila, ktoré plemená kráv sa nepovažujú za kravy plemena na mäso v zmysle článku 3 písm. f) tohto nariadenia, pričom v jeho článku 45 sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali všetky vhodné opatrenia potrebné na zabezpečenie riadneho uplatňovania tohto nariadenia.

36 Je potrebné skonštatovať, že v tomto článku 14 sa Komisia obmedzuje na to, že z pojmu dojčiaca krava vylučuje kravy určitých plemien, pričom vopred neupresňuje tento pojem na účely vymedzenia podmienok na vznik nároku na prémiu. Komisia konkrétne neuvádza kritériá, na základe ktorých je možné posúdiť, či ide o kravu zo stáda určeného na chov teliat na produkciu mäsa.

37 Naproti tomu Komisia ukladá členským štátom povinnosť prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie riadneho uplatňovania vykonávacieho nariadenia. Práve členské štáty teda napokon majú povinnosť na tento účel upresniť pojem dojčiace kravy.

38 Je teda potrebné preskúmať, či sa členské štáty môžu na účely upresnenia tohto pojmu odvolávať na prax, ktorá je na ich území obvyklá pri chove hovädzieho dobytka.

39 Z pripomienok, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru, v tejto súvislosti vyplýva, že prax pri chove hovädzieho dobytka sa v jednotlivých členských štátoch od seba odlišuje. Francúzska vláda tvrdí, že vo Francúzsku je minimálna doba dojčenia teliat určených na produkciu mäsa štyri týždne. Holandská vláda a Komisia vyhlasujú, že v Holandsku trvá dojčenie vo všeobecnosti štyri mesiace.

40 Ako vyplýva zo správy z 3. júna 2002, o ktorej sa zmieňujem v bode 17 tohto rozsudku, na túto prax odkazuje samotné generálne riaditeľstvo Komisie pre poľnohospodárstvo, pričom holandským orgánom vytýka, že za kravy, za ktoré vzniká nárok na prémiu, nepovažovali kravy, ktoré svoje teľatá nedojčili aspoň štyri mesiace v súlade s praxou obvyklou v tomto členskom štáte.

41 Je potrebné skonštatovať, že keďže sa vo vykonávacom nariadení nenachádza presná definícia pojmu dojčiace kravy na účely vymedzenia podmienok na vznik nároku na prémiu, členské štáty môžu toto upresnenie vykonať na základe praxe, ktorá je na ich území obvyklá pri chove hovädzieho dobytka. Uplatňovanie podmienok na úrovni každej kravy a nie na úrovni stáda ako celku svojou jasnosťou posilňuje právnu istotu a príslušným vnútroštátnym orgánom uľahčuje kontrolu správnosti žiadostí o prémie. V zásade teda nie je v rozpore s nariadeniami č. 1254/1999 a č. 2419/2001 ani s vykonávacím nariadením.

42 V každom prípade je potrebné overiť, či podmienky, ktoré boli zavedené v holandskej právnej úprave, dodržujú cieľ týchto nariadení.

43 Pokiaľ ide o požiadavku týkajúcu sa otelenia v stanovenej lehote, jej cieľom je zabezpečiť, aby kravy, za ktoré vzniká nárok na prémiu, prispievali k zachovaniu stáda určeného na chov teliat, čo podľa článku 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999 predstavuje podmienku nevyhnutú na produkciu mäsa.

44 Pokiaľ ide o požiadavku, aby teľatá zostali v stáde na zabezpečenie minimálnej dĺžky dojčenia, jej cieľom je zabezpečiť, aby bolo stádo naozaj určené na produkciu mäsa a nie na produkciu mlieka. Ako totiž uviedla francúzska vláda, v stáde mliekového dobytka sú na rozdiel od dojčiacich stád teľatá vo všeobecnosti od svojich matiek po narodení oddelené a sú predané, a to na účely zlepšenia produkcie mlieka.

45 Z toho vyplýva, že podmienky týkajúce sa počtu otelení a dĺžky dojčenia, ktoré vychádzajú z praxe, ktorá je v členskom štáte obvyklá, akou je prax, o ktorú ide v konaní vo veci samej, umožňujú, aby došlo k upresneniu pojmu dojčiaca krava na účely vymedzenia podmienok na vznik nároku na prémiu a na účely kontroly, či sa žiadosti o prémiu vzťahujú na zvieratá, za ktoré vzniká nárok na prémiu, pričom je však potrebné dodržať ciele nariadenia č. 1254/1999, vykonávacieho nariadenie a nariadenia č. 2419/2001.

46 Prijatie týchto podmienok zo strany členských štátov teda môže byť upresnením potrebným na nadobudnutie účinnosti právnej úpravy Spoločenstva bez toho, aby vznikali prekážky týkajúce sa zohľadnenia výnimočných okolností, ktoré stanovuje táto právna úprava.

47 V tejto súvislosti holandská vláda vo svojich písomných pripomienkach zdôraznila, že nič nebráni tomu, aby sa vnútroštátne orgány z dôvodu prirodzených okolností v zmysle článku 41 nariadenia č. 2419/2001 alebo výnimočných okolností v zmysle článku 48 tohto nariadenia odchýlili najmä od podmienky týkajúcej sa štvormesačnej dĺžky dojčenia.

48 V dôsledku toho sa kritika Komisie, podľa ktorej uplatňovanie týchto podmienok znemožňuje zohľadniť také výnimočné okolnosti, akými sú smrť teľaťa krátko po jeho narodení, nezdá byť dôvodná.

49 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je na položenú otázku potrebné odpovedať v tom zmysle, že článok 3 písm. f) nariadenia č. 1254/1999 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje nárok na prémiu na dojčiace kravy podmienkami zodpovedajúcimi praxi obvyklej pri chove hovädzieho dobytka, ktoré stanovujú jednak určitý počet otelení a jednak, aby matka svoje teľa dojčila štyri mesiace po jeho narodení.

O druhej otázke

50 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku, ktorá bola položená iba pre prípad, že uvedený článok 3 písm. f) bráni tomu, aby členský štát stanovil také podmienky týkajúce sa otelenia a dĺžky dojčenia, aké sú vymedzené v holandskej právnej úprave.

O trovách

51 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 3 písm. f) nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom, v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 1512/2001 z 23. júla 2001, nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje nárok na prémiu na dojčiace kravy podmienkami zodpovedajúcimi praxi obvyklej pri chove hovädzieho dobytka, ktoré stanovujú jednak určitý počet otelení a jednak, aby matka svoje teľa dojčila štyri mesiace po jeho narodení.

Podpisy